

Jaz.

Zložil Ant. Medved.

Kaj sem jaz in kak sem jaz?
Mar želite, da povem?
Mnogokaj vam moj obraz
sam pove, četudi nem.

Čelo krije mi oblak,
razorava senca gub.
V usta mi je vtisnil znak
trpke žalosti poljub.

Mojega pogleda žar
sije izpod čela vnet,
kakor prosil bi: Nikar
ne bojuj se, ljuti svet!

Kretnje moje brez miru,
vranječrni las nered,
vse ciganskega rodu
kaže ne predavno sled.

Rajši hodim v gozd in vas
nego med gosposki svet,
slušam strun in prsi glas
ves raztajan, ves zavzet.

Ljubim deklic prosti raj,
v čislj starcev zbor imam.
Selim se iz kraja v kraj,
v družbi glumen, resen sam.

Sanjam ob potocih rad,
v hladu temnih jelš in vrb,
kjer v pozabnosti prepad
pahnem vso življensko skrb.

Verno ljubico imam,
brez mesa je, las in zob,
a je živa kakor plam
in hitreja kot golob.

To sem jaz in tak sem jaz.
Ljubi me le majhen krog.
Vsem se kažem vsaki čas,
kakor me je vstvaril Bog.

Misel ljubica je ta;
ž njo se razgovarjam nem,
ž njo bi rad prodril do dna
srcem vsem in vsem stvarjem.

Časih mi — zakaj, ne vem —
vse srce zavalovi,
hrepenenje po nečem
roso dahne mi v oči.

Morebiti sodi kdo,
da sem tuje vrste ptič,
a ne menim se za to
in mu ne zamerim nič.

Ljubim vse, mrzim samo
tolste samopridnike,
ljud s povešeno glavo,
glumpce in nekidnike¹⁾.

¹⁾ Ljudje, ki niso za nobeno rabo. (Pod Šmarno goro.)

Klevetnikom.

Zložil Ant. Medved.

V življenji tolikrat vas srečam
in stopam mimo vas neplah,
še pesem svojo vam posvečam,
prijatelji klevet in zdrah.

O, ne zameri, muza moja!
Potihnil mól je sladkih ur,
a liri zvočni ni pokoja,
iz nje mogočni sili dūr.

Kdor je občutil kdaj ljubezen,
ki je ne zmaga sama smrt,
vihar mu ni zanesel jezen,
on je občutil tudi črt.

In duša, ni li kakor zemlja?
Zdaj vir srebrn iz nje šumlja,
zdaj iz globokega ji temlja
g' reča lava prasketa.

O majniku nas slavec čara,
ko v pesmih toži mehko bol,
a čara tudi nas Njagara,
ko z gromom stresa breg in dol.

Na tihem me je večkrat mučil,
klevetniki, jezika bič,
a tudi marsikaj naučil,
poboljšal manj, osrečil nič.

Pokojni vendar ostanite!
Pred vami ne zapiram vrat.
Še v pesmi moji se bleščite,
kot v veri se blešči — Pilat.

